

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Pepelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieceleovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v právnej veci žalobcu: **S. G., spol. s r. o.**, N. IČO: X., zastúpeného S. – Š., s. r. o., advokátskou kanceláriou, Š., IČO: X., proti žalovanému: **Ing. J. K., H.**, správca konkurznej podstaty úpadcu E. I., a. s., H., IČO: X., zastúpenému JUDr. R. M., PhD., advokátom, J., **o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 15Cbi 1/2010-97 zo dňa 16. novembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 15Cbi 1/2010-97 zo dňa 16. novembra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach, ako súd prvého stupňa, rozsudkom č. k. 15Cbi 1/2010-97 zo dňa 16. 11. 2010 uložil žalovanému povinnosť vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty E. I., a. s., H., IČO: X., nehnuteľnosti zapísané na LV č. X., katastrálne územie K., obec K. ako parcela č. X. – zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 59 m² a rozostavaná stavba bez súpisného čísla postavená na parcele č. X. Zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 926,93 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca žiadal, aby súd vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti zapísané na LV č. X., katastrálne územie K. z dôvodu, že žalobca je ich vlastníkom, čo vyplýva aj z evidencie nehnuteľností, v ktorej je žalobca vedený ako vlastník a žalovaný napriek tomu predmetné nehnuteľnosti zapísal do súpisu konkurznej podstaty úpadcu E. I., a. s., B. (ďalej len úpadca). Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že žalobca je v evidencii nehnuteľností vedený ako vlastník predmetných nehnuteľností, čo vyplýva z listu vlastníctva č. X., katastrálne územie K. Žalobca tiež preukázal spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, a to kúpou pozemku od bývalého vlastníka Ing. T. a originálnym nadobudnutím predmetnej stavby, a to na základe zmluvy o výstavbe prevádzkovej budovy, uzatvorenej medzi žalobcom a úpadcom dňa 11. 09. 2002. Žalobca preukázal, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam nadobudol skôr, ako bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu dňa 27. 01. 2003 a aj účinky prechodu vlastníckeho práva na žalobcu povolením vkladu zápisu vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností nastali pred vyhlásením konkurzu dňa 15. 11. 2002.

Žalovaný v konaní nepreukázal dôvod zápisu nehnuteľností vedených v evidencii nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu do súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Tvrdenie žalovaného, že žalobca nezdokladoval zaplatenie kúpnej ceny za prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam riadne a včas, samo osebe nemôže mať za následok zapísanie nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu, pretože vlastnícke právo k nehnuteľnostiam neprechádza zaplatením kúpnej ceny, ale riadnym uzatvorením kúpnej zmluvy a povolením vkladu kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností. Splnenie týchto podmienok žalobca v konaní preukázal.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový a nesprávne posúdil právny stav veci. Uviedol, že žalobca nezdokladoval zaplatenie kúpnej ceny za prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam riadne a včas. Rovnako nebolo

preukázané zaplataenie kúpnej ceny Ing. P. Takácsom ako bývalým vlastníkom úpadcovi, teda prvému vlastníkovi. Namietal, že mu nebolo doručené predvolanie na pojednávanie vytýčené na 05. 10. 2010. Nesúhlasil s výrokom o náhrade trov konania, ktorých výška podľa jeho názoru nezodpovedá vyhláske č. 655/2004 Z. z. Odvolateľ preto žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, návrh zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa. Žalobca uniesol svoje dôkazné bremeno, nakoľko preukázal, že v deň vyhlásenia konkurzu boli predmetné nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Žalobca nadobudol predmetné nehnuteľnosti od Ing. P. T. priamo ako od pôvodného vlastníka, t.j. úpadca nebol nikdy vlastníkom tohto pozemku. Naopak žalovaný svoje dôkazné bremeno neuniesol, keďže súdu neobjasnil, prečo boli nehnuteľnosti zapísané do súpisu majetku a z akého dôvodu bol presvedčený, že tento zápis je oprávnený. Podľa názoru žalobcu nie sú pochybnosti o tom, že súd dostatočne zistil skutkový stav veci a správne posúdil právny stav veci, a teda vydal správne rozhodnutie vo veci samej.

Pokiaľ žalovaný namieta výšku priznanej náhrady trov konania, žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný neuviedol, v čom ich výška nezodpovedá vyhláske č. 655/2004 Z. z. a poukazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti.

Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca poukazuje na nedostatočné zistenie skutkového stavu súdom prvého stupňa, ako aj na nesprávne právne posúdenie veci (§ 205 ods. 2 písm. c/, f/ O. s. p.).

Pod nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 3K 191/02-8 zo dňa 27. 01. 2003 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka E. I., a. s., K. Uznesením zo dňa 07. 04. 2008 bol za správcu konkurznej podstaty ustanovený žalovaný.

Žalobca požadoval, aby súd uložil žalovanému povinnosť vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti, špecifikované v žalobe. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1, 2 zákona č. 321/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, správca konkurznej podstaty zaradí do súpisu konkurznej podstaty každú vec, pohľadávku alebo právo majúce majetkovú hodnotu, o ktorých má za to, že patria, alebo môžu patriť do podstaty, aj keď je pochybnosť, či do podstaty skutočne patria. Osoba, ktorá uplatňuje, že vec nemala byť zaradená do konkurznej podstaty, je oprávnená podať vylučovaciu žalobu.

Ako vyplýva z listu vlastníctva č. X., vlastníkom predmetných nehnuteľností je žalobca, ktorý vlastnícke právo nadobudol jeho vkladom do katastra nehnuteľností dňa 15. 11. 2002 pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu E. I., a. s. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11. 09. 2002 a zmluvy o výstavbe prevádzkovej budovy zo dňa 12. 09. 2002. Žalobca preukázal, že predmetné nehnuteľnosti nemali byť zaradené do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, ako aj to, že právo, vylučujúce zaradenie nehnuteľností do podstaty, patrí jemu. Vlastnícke právo žalobcu nemôže žalovaný spochybníť prípadnými majetkovými nárokmi, vyplývajúcimi zo zmlúv, na základe ktorých žalobca vlastníctvo nadobudol.

Žalovaný v odvolaní namieta aj nedostatočné zistenie skutkového stavu súdom prvého stupňa.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie.

Ako vyplýva z obsahu spisu, žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia, podľa ktorého boli nehnuteľnosti zapísané do konkurznej podstaty úpadcu dôvodne, nenavrhol vykonať žiadne dôkazy a pojednávania, konaných dňa 05. 10. 2010 a 16. 11. 2010, sa nezúčastnil. Neobstojí ani jeho námietka, podľa ktorej mu na pojednávanie, konané dňa 05. 10. 2010

nebolo doručené predvolanie, pretože jeho právnomu zástupcovi, ktorému udelil plnomocenstvo na celé konanie, bolo predvolanie doručené dňa 09. 09. 2010.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného, týkajúcu sa výšky trov konania, ktorých náhrada bola žalobcovi priznaná, žalovaný neuviedol, v čom je výpočet ich výšky nesprávny. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania, boli v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. priznané trovy konania, potrebné na účelné uplatňovanie práva vo výške, zodpovedajúcej príslušným ustanoveniam vyhlášky č 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Keďže žalovaný nepreukázal existenciu namietaných odvolacích dôvodov, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca si trovy odvolacieho konania neuplatnil, neboli mu preto priznané.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. októbra 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová